

เพลินจิตต์

พุทธัง . ขำกรัง . นังสิริ . ศศิขันธ์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๔๔ วันพุธที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๒

หนังสือพิมพ์กับรัฐบาล

โดย **วิจารณ์**

ปัญหา เรื่องหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลเป็นปัญหาที่ยาก ทดถ้อยและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชนชั้นหนังสือพิมพ์ ตลอดจนรัฐบาลและประชาชน โดยรัฐบาลควรพิจารณาโดยรอบคอบ เพราะหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อประชาชนมาก การที่รัฐบาลจะสั่งการให้หนังสือพิมพ์ทำอะไรบางอย่างนั้น รัฐบาลต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ไม่ใช่เพียงแต่ผลประโยชน์ของรัฐบาลเท่านั้น หนังสือพิมพ์มีหน้าที่เสนอความจริงแก่ประชาชน และรัฐบาลก็ควรเคารพสิทธิของหนังสือพิมพ์ในการเสนอความจริงแก่ประชาชน

เมื่อพิจารณาในหลักการแล้ว รัฐบาลควรเคารพสิทธิของหนังสือพิมพ์ในการเสนอความจริงแก่ประชาชน แต่รัฐบาลก็ควรพิจารณาถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ไม่ใช่เพียงแต่ผลประโยชน์ของรัฐบาลเท่านั้น หนังสือพิมพ์มีหน้าที่เสนอความจริงแก่ประชาชน และรัฐบาลก็ควรเคารพสิทธิของหนังสือพิมพ์ในการเสนอความจริงแก่ประชาชน

หนังสือพิมพ์มีหน้าที่เสนอความจริงแก่ประชาชน และรัฐบาลก็ควรเคารพสิทธิของหนังสือพิมพ์ในการเสนอความจริงแก่ประชาชน หนังสือพิมพ์มีหน้าที่เสนอความจริงแก่ประชาชน และรัฐบาลก็ควรเคารพสิทธิของหนังสือพิมพ์ในการเสนอความจริงแก่ประชาชน

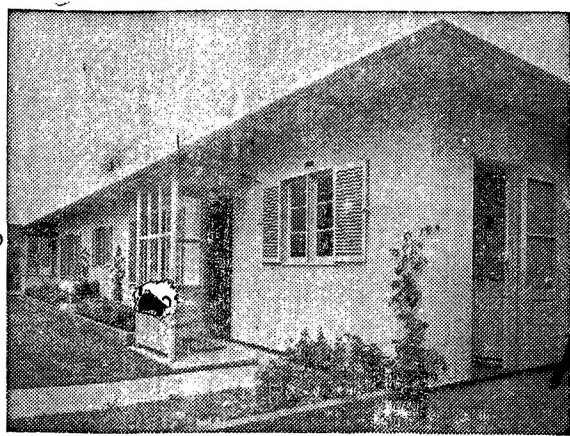
[มีต่อหน้า ๑๑]

เพลินจิตต์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๔๔ วันพุธที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๒

พวกแดงให้เปิดประชุมคัดค้าน

บ้านสำโรง

อังกฤษขายส่งอาวุธ (ในอเมริกา) ๑,๒๐๐
หลัง เป็นบ้านชั้นเดียวหลังละ ๕๕๐ ปอนด์ (ประมาณ
๒๒,๖๐๐ บาท)

เวียดนามให้เปิดหอคอก ของฝรั่งเศสหลายแห่ง

นครโฮจิมินห์ (เวียดนาม) ๑๖ กันยายน -
เวียดนามให้เปิดหอคอกของฝรั่งเศสหลายแห่ง

คลองคลองจาก
พม่าคนกวาดหมัน

เวียดนามให้เปิดหอคอกของฝรั่งเศสหลายแห่ง

คลองคลองจาก
พม่าคนกวาดหมัน

โซเวียตเคยเสนอเช่นนี้ ภายหลังไปคราวที่แล้ว

ยูโนจะวินิจฉัยถึง
๗๒ประเด็นปัญหา

โซเวียตเคยเสนอเช่นนี้ ภายหลังไปคราวที่แล้ว

ช่วยเพื่อนมนุษย์ทางชาติ

เด็กแผ่นดินไหวช่วยแรงใจ... ช่วยเพื่อนมนุษย์ทางชาติ

(มีกษัตริย์ ๑๑)

(ต่อจากฉบับก่อน)

เล่มลงฉบับ ๑๘๖

[illegible]

“ท้าวราชคร ท้าวจับต้าม
ฤๅษยาม ยังจะมี^๒ ย่างเจียว^๒
ท้าวเจ้าลูกชาย ทัว^๒โจร ของ^๒
ข้ามี^๒ตายสาบ^๒คุณ^๒ไป อยู่^๒ทน^๒
ใด?”

“อาชญาวิพพันเกล้าฯ ข้า
 บกัทร องค์ฯ พราชมทรงพระ
 สุตกราบทูลเกล้าฯ ถวาย ทรง
 เพียรพร้อม ไม่ คอย อีก ฤทธิ
 อันทรงรับ ชดเชยทวงถาม
 ไกรผ่านมาตามวิถีทาง มี
 ชอชปราชญ์ฤทธิศักดิ์กษัตริย์
 ชามทรง พระคาถา ทรง

ทราบว่า ถอดคุกอา ร่ายพระ
แท่นพระธรรมาเทว ในภาค ของ
บรรพตกลางพญาแห่งเหล่าโจร
ฤๅษะราชธิดาของกวาง กวาง
เป็นผลเป็นภักดาให้สม แก่ พระ-
ชาลเจ้าผู้ ให้พระกำ เนิกทอง
สี่สุวรรณโคต ใน ๗ วาบทหลัง
ประสูติของเจ้าชาย แลใน
อาภรณ์เสื้อยศศักดิ์แผ่แผ่ แสงยา
ไปโดยพระบารมีภพโพธิ์นี้ ถิ่น
ขึ้นด้วยอภิลักขิตอัน เกรียง ไกร
ของกวาง กำนาคี พระพรตสัตย์
ใจคอเล้า ถ้อยยอมเป็นไปตาม
การอภิลักขิตาเป็นธรรมมาเมื่อ
ตรวจการตามวาศของกวาง เท้า
ที่เสด็จไปเสด็จพิศหายออก จาก
อาณาจักรในกรุง มีเชื้อ
โกล หอดจากเป็นเพราะแรง
ร้ายแห่งการก่อกวน พึง ยับ ภาล
ไปตามฤๅษะฤๅษะเทวทัต ใน
ขณะ ที่ได้มี โสภณอันใด
มาแล้วพาหนะโอฬ่า ว่าจะต้อง
ไปประชิดกับ ทูร เชื้อ อุณิ การ
แสนสาหัสไป ตาม ทาง โค ร
ของกวางโจร เสด็จได้มี โส
ภณเสด็จมาถึง สี่ พระ นคร ออ
กรงทองอย่างแน่นหนาในระ ยะ
เวลาอันมีท่าโกลหัดดี ของ
ไชย งามวาศของกวางประจำ
เมืองหัดดีนั้นประ ภาะบรมกษัตริย์
ลงถ่อมใจขณะนั้น ขอไปโปรด
วางพระทัยให้พระเจ้านาย การ
ติดคามกันของกษัตริย์ บุรุษ
โสภณนั้น ระกะยประสพผล
โดยแน่นอน”

มทปชชายกัฒนบิฐ สาสะ
 โยธลคักลัม พระโวกาเริ่ม
 ลำแกชากาฉิมมาฉล ไทพระ
 ไสทระออง เลือบ ฉาง สกัฒพัง
 สรรพสาโหมยทาง ๗ ฉลฉน สัม
 สฬ พระฉาลังฉลฉนฉล
 เปลฉฉะเตยพิท กวงทพยของ
 มทปราชโวกัฒนฉลฉน กัฒย

ราชโอรสผู้พิชิตเวียงจันทน์
 เรือนไปโดยวิธี ถน ประ พจน์
 สักโดยวิธีสมมติ - ความเพียร
 ของท้าวเธอค่อยทรงลง เจก
 ณะเกิดกลอยพลวงเวียน ประ
 พจน์วิภาติไปยังคอกกลายไม่
 นานมากนัก ประพจน์ภาพใน
 ครึ่งถอยกระ ้าง ชักเก็บ แง
 ในครึ่งถอยนั้น เมื่อนานนักพิ
 มงกุฎราชกุมารผู้ เจริญ โย
 ยินทรงการพระยศแห่ง รอม
 ทพิเยาว์ซึ่งแห่งมหาอาณาจักร
 กระวีพิชิตกษัตริย์ ประ แล แสพ ย
 านใหญ่ซึ่งออกไปโดยรอบ ะ
 มณฑลอย่างไพศาล เป็นท
 ะวิความชาญณรงค์ บรรดา
 อาณาพิภพทั้ง มวล อยู่ ทั่ว ไป
 แฝดพิชิตทางภ กษัตริย์มณฑล
 สันชนเคียรศิโรรายให้แก่ถอง
 ทพิ ของ เขาว ถนทวย อา ก
 ษัตริย์ โดยพิชิต ---

“ตา คา บกัณทร !
 ขยวราชเจ้าแห่ง ยะ มุนา !
 ขอให้ทรงพระ ภาระ เก่ง เกษา
 ยงชนไปโลกพระราชา”
 สำนะโยทโธว นัถ เถรว
 กรวามัน ภาระ หลชนมยณะ
 แะเสียงแห่งการถวายพระ พร
 แะของคงยอ ทัพปราชสาทชน
 พหอก พระเจ้าทรงพิศกัษประ
 ะพหคพระพหค รมยอน
 มาทางชนพลเวลา ช่ง เค้าอยู่
 โยโยค วัณสโยทรว

“เกิดเรื่องอดแล้ว ชีทวา
ท่านชนพล พันธากางจะชม
ผมทพเบตแพไชยว ไทคณ
อดไปตามมา พย ชำ เกยว พ
จะไปไหนของนั้แหละ เว้า!”

โดยพระบัญชา นายทหาร
ผู้ต้นวงชกมาจาก ปราสาท
ของพระโรงโดยเร็ว เมอมรรค
ถึงปราสาทหน้าเขต สิริวัง

ของมณเฑียรราช กุมาร ผู้ แสวง
พระทองอยู่ ไฉลลงพระองค์ชุก
สังครมมกรบวรน์ เธอถวิล
โลกเทยชัย พลาประสาธน์ ก
เป็นทนต์เคืองอันไกลย โธ
จากทามาสร่วมพร้อม ประ
ลายอาวตังแสง อาภิกขุเป็น
นิพนธ์สยของ นายทวารผู้ พ
บวงจำเริญโดยเร็ว จัพบระ
ขอเรากษัตริย์ไว้ ทุลลลลล
ลัก

[illegible]

เจ้าชาย ชากวบ กับภรรยา
 ยอมฟังเสียง ผลัดออกหา
 อยู่นัยยะไปทางหนึ่ง เล่น
 ทั่วทุกนัยพระจำนอยนัยครั้น
 ถึงผลของนัยทวนก็ลาอ่อนช้ำ
 นัยใดปราสาท มั่งพระโสม
 นัยผลสืบหวั่นยวกรว
 “เฮ้ย! ไหว้มาพึ่งแก้ว
 ภาสกันทุกชั่วชีวิต จี! ข้า
 ข้าไปไกลไกลไปบ้านเขว เมือง
 พาราณสี ไม่ไกลเท่าอันใด
 ที่เคยมีการพล เอยรัก มัน
 สดชื่น อ้อข้า มีเขาเทว
 มารยโธข้า ประดาเมเปรม

[illegible]

เจ้าชาย กระซาด พระแสง
ยวากจากฝัก ขอดขพพธอากาศ
กระโถนสุก พระสุรเสียง ตาม

"ไม่รับ! ข้าพระพุทธ
นกรของมีน เมื่อนึกกว่าข้า
หกลือไรอันใด มีดีควร
ได้รับการตอบแทนเชิงไรอัน

มันให้ สันทองธาดาทอง เฒ
ไท วิเศษเป็นทอง เย็น! เกดอ
พลเกษมณฉัตรสวรรค์ ช่าง
ต้องเพียบธาดาให้ตลอด รุ่ง

ชายชกกลับไปที่ทางแนวหัว
"บุตรหลวงไปไหนแล้วแม่กิม"
เสียงสกกเคียดเอวร้องดัง
"ทวดทุกๆ คนคะคนของกาม
อมกัมผู้ของประ พงศ์สิง
ชวี่วุ่น" "สมควรแล้วพระเจ้า
ข้า ภาดาภิพวี! ยลนพ
พิวาศ! ภาดา! ภาดา!..."
บุตรชายเจ้า แห่งลุ่มน้ำยม
กระ โหลง ใจ หัว สีต
ดั่งวิ่งลงบัน ไคปราสาท มา
กยเวร นายขจรผู้สิ้นทาม
กัณมาคิก คว้เขาพรองกั

“เจ้า!...เจ้าพระมรยาท พระ
พลกรัษสังทวยพล้อย่าไว้ ะ
ศักรอริราชทัณฑ์ไปปล้น โกร
ห?”

เจ้าชายชนะชัย เพียงพิกทัง
ละหวัชฌิมภา อัครราชค
ษัตราดลลงลงมาตามบันได
ราสาท และแผ่นกระดานเข้า
มณฑลโฆมัต ทินมาบุญชา
วาทกัถมอญโคยรวม

“เฮ้! ร้อยชโยเจ้าไว! เอา
ไปฝากขังไว้ ประสาทข้ากัถ
ลัถมอญขังโฆมัต เกยวมัต
ปลุกพั้งเจ้าพ่อ โฆมัต
ประระ พ้องให้ชาลลุมภริษ
กัถลัต ชัม! ประเกยวเดก
ให้!”

ขุนยพพระตติระขุ มกคสัย
 สัมมกัน กัวยพระอารมณ
 าย แต่เตลัททวโรนินธุชา
 ผลระเภาเคชา พายทพาร
 ภาวพริยณุม ค้างลิโพ เม
 อดมาอนู เชิญองคกงก
 าดุมาร พายลัปโปทาง
 ่ง เจ้าชายทรงพระสรวล

อดคิดสมพระทัยนัก กระโท
 พนพลงม้าทรง และโยธพระ-
 ทัณฑ์โททธาร แล้วพิพม์อัน
 คมนี้ไปด้วยม วิทสา พญาของ
 ขอดเกล็ดพอดโคก เร่วอย่าง
 พระราชเลอภ ประสงค์ความ
 พระราชทัมณ ใน พระโลหิต
 อด ๆ พยัค ของจอมพล
 ขาววันสา สนิมฉางสงคราม
 มาแต่ถ้าเกิด อันที่ระดุดยมี
 ังไว้ โดยประกาศคของพระ-
 ราชบิดาได้ ไพรยะ เวลาได้
 ัน.....

ท่านได้ติดตาม "ปฐพี
เพลิง" มาถึงเพียงนี้แล้ว คงจะ
ยอมรับว่าเรื่องนี้สนุกเป็นที่พอใจ
แก่ท่านเพียงใด ท่านคงอยากจะ
ทราบว่า กฤตติกา! โอรสแห่ง
เจ้าแม่กาลิ-ราชาโจรแห่งเวทิก
ชายชาติทรวิเศษ แก่น มะเกลือ
เมตรลีผลมะพลับดักคือใคร ?

เพียงแพทวิธา และวราภ
 ึ่งพานพื้ พระเจ้าอรุโหส-
 ะปุระ ราชบัณฑิตทรงไกรวั
 ายชาวกรุงราชโอรสกระหน
 ึ่งพระอาจารย์ อันคนคอง
 ึ่งพลองแล้วทระว อาพทษ
 ความพัวทอ ช่าง มีมชอ
 ทำอคแห่งเจ้าชาย

“เลว เลวมาก! ชายพ
 ึ่งเลวๆ คนนี้ชื่อชวษา โอรส
 ึ่งน้อย ให้ลูกข้าเณรเยยงพิ
 ทา?”
 พเลยงเจ้าชาย มีโยทนา
 ึ่งเคศสภท กอชพรวมพิ
 “ไปรอกอชเจ้าชัว เอล้า
 (ขมิ้มคอก)

นวนิยายขนาดเล่ม
เรื่องที่จะออกต่อไปของ
สำนักพิมพ์เพลินจิตต์

หงส์รอม-มังกรรำ โดย เทพ วีรารณ
เรื่องของดาวสังคมาะเวียงเสนห์กับจิ้งจอกตัวคม
กระต่ายกับดวงจันทร์ โดย สุกัญญา
เรื่องความรัก ระหว่างหญิงสาวในสกุลหงส์กับ
เด็กหนุ่มที่เกิดในสกุลจก

สุดท้ายใจ โดย สวัสดิกา
เรื่องของหญิงสาวที่ทรงในศักดิ์ศรีของตัวเอง
๓ เล่มนี้ กำลังจัดพิมพ์
โดยสำนักพิมพ์เพลินจิตต์
โปรดคอยกำหนดออกและสั่งจอง

วชิรา สารานุกรม เล่ม ๑

สัตว์น้ำ

สัตว์น้ำที่

ล. อาสนจินดา
มศว. • ทักษิณ
วไลย • จำเริญ
มพล. • ลังเวียน
//สต๑

ສ. ປາສກຈິນຕາ ສ້າງ. ຈຳນົບ

จะฉាយเร็วๆ น

โรงเรียนแสงชัย
ถนนบ้านเมือง สี่แยกสะพานข้ามคลองสามกม
หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
สถานทีระฮากอาคาคึกเขยเมสสังคยบาริสระวคเพมา
สั ทรยพิทแรม เขยคึกคักไคกเวลา
เรา กระตุกุน เลี้ยว ศิวเสวก
เขยของและหื้ออนวกร หับรักษา
ศิริ กระตุกุน ศิริ เปรมจิตต์
ผู้จัดการ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
สำนักงานและพิมพ์ที่บริษัทศรีอักษร จำกัด
๑๐๑สี่แยกหลานหลวง พระนครโทร. ๒๒๖๕๑